

[M. C. Jensen.]

stilling, som de har efter den nugældende Lov. Da den gældende Lov blev gennemført, maa der vel have været Grundlag derfor, og jeg kan ikke indrømme, at et saadant Grundlag ikke mere er til Stede.

Om begge disse Spørgsmaal vil jeg tro, at de egner sig bedst til at blive drøftet i et Udvalg, og jeg skal derfor tillade mig paa et senere Tidspunkt at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

P. Christensen: Det ærede 2det tingvalgte Medlem (M. C. Jensen) udtalte, at Lovforslaget betød en Skærpelse af de bestaaende Forhold med Hensyn til Betingelserne for at opnaa Certifikat som Maskinpasser. Jeg kan ikke erkende, at det er en Skærpelse. Det er en Modernisering af Lovens Forskrifter, en Modernisering, der er en Følge af den tekniske Udvikling, og som jeg finder er ganske selvfølgelig og naturlig, og jeg tror at kunne sige, at det slet ikke kan tænkes, at det paa nogen Maade vil komme til at virke fordyrende paa Arbejdskraften. Bagved det ærede 2det tingvalgte Medlems Ord laa der nogen Ængstelse for, at dette skulde blive Tilfældet, men det kan der sikkert ikke blive Tale om i Henhold til den foreslaaede Ændring.

Det ærede 2det tingvalgte Medlem udtalte, at man maatte kunne regne med, at Arbejderne paa de paagældende Maskinværksteder, som forfærdiger Dampmaskiner og Dampkedler, fik den Uddannelse, som maatte være nødvendig til Pasning af saadanne Kedler. Det er vistnok ikke Tilfældet noget Sted. For det første kan man dog slet ikke regne med, at en voksen Arbejder, der kommer ind paa et saadant Værksted og beskæftiges der, faar nogen Art af Uddannelse. Han beskæftiges ved bestemt Arbejde, men selv om han blev uddannet i at forfærdige enkelte Dele af Kedler, er dog dermed ikke givet, at han fik den fornødne Indsigt i at betjene disse Kedler. Det er to Ting: at forfærdige dem og betjene dem. Jeg synes, det er en selvfølgelig Ting, at man nu ikke længere kan blive staaende ved den Bestemmelse, at dette at have arbejdet i to Aar paa et saadant Sted skal kunne give Adgang til at opnaa det fornødne Certifikat. Det er en Bestemmelse, som sikkert var tilfredsstillende i sin Tid, da Loven af 1911 og Loven af 1919 blev givet, men som ikke er det mere, da dette nu i det praktiske Liv ganske sikkert ikke regnes for at være nogen egentlig Kvalifikation. Jeg kan derfor ganske tiltræde den højtærede

Ministers Forslag med Hensyn til denne Ændring af Betingelserne for at opnaa Adgang til Pasning af Kedler. Jeg synes, det er et naturligt Krav, og det vil ikke paa nogen Maade komme til at virke generende, men tværtimod give en vis Betyggelse, naar henses til den tekniske Udvikling, som har fundet Sted i de senere Aar. Man maa erindre, at det til Dels er meget betydelige Kedelanlæg, her er Tale om, meget store Kedelanlæg paa Landjorden, og hvor det drejer sig om saadanne Anlæg, er det absolut fornødent, at den paagældende Kedelpasser i hvert Fald har noget Begreb om de Ting, han har med at gøre.

Den i Lovforslagets § 3 foreslaaede Ændring, hvorved Statens Kedler indgaar under Tilsynet, kan jeg ogsaa fuldt ud anbefale. Jeg undrer mig over, at dette ikke tidligere har været Tilfældet, men naar man i sin Tid ikke har indført denne Bestemmelse, skyldes det vel, at man i tidligere Ministerier har ment, at Staten raadede over de fornødne Organer til at føre det fornødne Tilsyn med samtlige Statens Dampkedler. Dette er ogsaa Tilfældet paa forskellige Omraader; naturligvis gælder det for en Institution som de danske Statsbaner saavel som for andre, men der er Omraader, hvor det ikke er Tilfældet, og disse bør være undergivet ganske det samme Tilsyn som private Virksomheder. Der er adskillige Dampkedler indenfor Statens Administration, som der ikke er direkte Adgang til at øve det fornødne Tilsyn med.

Denne sidste Bestemmelse synes jeg er lige saa paakrævet som den af mig før omtalte, og jeg kan i det hele anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse uforandret.

Tvede: Bestemmelsen om Kedelpasserprøven i § 8, Punkt c, i Loven af 4. Oktober 1919 om Tilsyn med Dampkedler stammer jo fra Kedelpasserloven af 1. April 1896 § 3, og saa vidt jeg kan forstaa, er det Mening, at den skal ophæves. De Personer, som har bestaaet Maskinpasserprøven og dernæst efter de gældende Regler faar udfærdiget Kedelpassercertifikat i Henhold til Lovens § 7, næstsidste Stykke, skal nu foruden Maskinpasserprøven have erhvervet sig Sønæringsbevis som Maskinpasser i Henhold til Lov Nr. 74 af 31. Marts 1928 § 11. Det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Christensen) mente, at Udviklingen havde medført saadanne Forandringer, at man burde skride til disse Ændringer. Det kan jo være, jeg tør ikke bestemt modsige det, men jeg vil dog anse det for rigtigt, at